

Carsten Andersen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvornår og på hvilken måde Folketinget, Folketingets Retsudvalg og Justitsministeriet har accepteret, at politiet i enkelttilfælde afstår fra kravet om efterforskning med henblik på straf til fordel for en total-løsning i enighed mellem SSP-medarbejderen og den unge/forældrene?«

Begrundelse

Der pågår for tiden en offentlig debat om den af spørgeren rejste problematik. Regeringen har i en redegørelse om unge lovovertrædere og en efterfølgende forespørgselsdebat om, hvilke initiativer ministeren agter osv., fremlagt tanker, som spørgsmålet indeholder. I et svar til Folketingets Socialudvalg oplyser ministeren, at der i Justitsministeriet »overvejes« fastsættelse af særlige regler om videregivelse af oplysninger i forbindelse med udvidelse af det kriminalpræventive samarbejde. Overvejelserne forventes afsluttet i løbet af efteråret.

Når det i tidsskriftet Dansk Politi af politikommissær Niels Bonde oplyses, at det i SSP-samarbejdet ikke volder problemer at sætte efterforskningspligten ud af kraft, kommer spørgeren i tvivl om, hvorvidt justitsministeren giver nogle oplysninger til Folketinget og helt andre til politiet eller politiet af egen drift tiltager sig en kompetence og sætter dele af retsplejeloven og tjenesteforskrifterne ud af kraft.

Svar (9/5 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Efter retsplejelovens regler iværksætter politiet efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

I tilfælde, hvor en ung kriminel har begået lovovertrædelser, gælder endvidere særlige bestemmelser i retsplejeloven, hvorefter der kan meddeles den unge tiltalefrafald. Som vilkår for et sådant tiltalefrafald kan det bestemmes, at der fastsættes hjælpeforanstaltninger efter bistandsloven for den unge. Sådanne vilkår skal ifølge retsplejeloven godkendes af retten.

Såvel de nævnte regler som det generelt forebyggende SSP-samarbejde forudsætter et samvirke mellem politi, skole og sociale myndigheder. Dette samvirke medfører imidlertid ikke nogen fravigelse af de ovennævnte rammer for

politiets kompetence i forbindelse med efterforskning og tiltalerejsning, og Justitsministeriet er ikke bekendt med, at de nævnte rammer skulle være blevet fraveget.

Spm. nr. S 818

Til *sundhedsministeren (3/5 89)* af:

Lis Noer Holmberg (CD):

»Hvad agter ministeren at gøre med hensyn til opblødning af amtsgrænserne, således at de patienter, der ikke kan opnå den nødvendige behandling på eget hospital/i eget amt, kan blive behandlet i andet amt, når den nødvendige ekspertise findes dér, og hvad vil ministeren gøre for at sikre, at amterne yder den nødvendige kaution i sådanne tilfælde?«

Begrundelse

Gang på gang kommer der henvendelse fra skuffede/lidende mennesker, der igennem flere år har fået afvist operation på eget hospital – og samtidig fået afslag på kaution – på trods af, at læger på andet hospital/i andet amt mener at kunne give en rimelig garanti for, at man dér kan operere/behandle, så den lidende kan få det bedre. Konsekvenserne af den nuværende ordning betyder meget store økonomiske samt menneskelige omkostninger. Sidst så vi et horribelt eksempel i det fynske regional-tv søndag den 16. april, hvor en 47-årig kvinde fortalte om sin situation, hvordan hun må finde sig i sin invaliditet, og hvad deraf følger.

Fyns Amt har givet hende afslag på kaution for behandling hos overlæge Søren Pilgaard i Århus, selv om Søren Pilgaard har givet udtryk for at kunne hjælpe den pågældende. Der henvises til brev fra overlæge Søren Pilgaard af 31. januar 1989 til advokat Søren Olesen, Otterup, samt afslag af 30. marts 1989 fra Fyns Amt på kaution.

Et andet eksempel er en 40-årig kvinde, der ligger i sin seng og har lægebesøg 1-2 gange daglig og får morfinindsprøjtninger mod smerter. Også hun har konsulteret Søren Pilgaard i december 1988, men kan ikke opnå kaution hos Fyns Amt.

Kaution betyder udgifter for amtet, men hvad koster det ikke i udbetaling af invalidepensioner og lægebesøg m.v.?

Her er tale om gynger og karruseller, situationen er paradoksal, og der må gøres noget ved det.